

De knaap is nauwelijks drie jaar oud,
maar struis en rap; hij klimt reeds stout
in vaders grote zetel,

Neemt plaats zo diep als hij maar kan
en spreidt zijn armen open dan
in vaders grote zetel.

En heft het hoofd en blikk zo fier,
en roept en zingt: "Nu zit ik hier
in vaders grote zetel."

De kleine zus, die pas kan gaan,
komt waggelend vol bewondering staan
vóór vaders grote zetel !

"Ik ook !" zegt zij, "ik ook daarop,
ik ook met zoete Mieke-pop
in vaders grote zetel."

"Ik ook", zo spreekt haar biddend oog,
maar 't is toch zo almachtig hoog,
in vaders grote zetel..

"Wacht", zegt hij, "zusje, ik kom terstond !"
En wip ! hij glijdt weer op de grond
uit vaders grote zetel.

"Wat is mijn zusje toch zo klein !"
zo denkt hij, "zij kan niet alleen
in vaders grote zetel !"

Zij kruist haar armpjes rond zijn hals,
hij heft haar - en kust haar dan mals -
in vaders grote zetel.

En klimt er aanstonds vlug weer bij,
en vlijt zich juichend aan haar zij
in vaders grote zetel.

En Mieke-pop wordt zachtjes dan
geplaatst, daar tussen vrouw en man,
in vaders grote zetel.

En 't duurt niet lang, of arm in arm,
slaapt 't kleine drietal blozend warm
in vaders grote zetel.